

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบขององค์การบริหารส่วนตำบลในประเทศไทยได้มีวิวัฒนาการมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานและได้มีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปกครองไทยมาตลอด เช่น เมื่อจอมพลถนอม กิตติขจร เป็นนายกรัฐมนตรีได้ออกประกาศของคณะปฏิวัติ (ฉบับที่ 326) ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 เพื่อปรับปรุงการจัดระเบียบบริหารส่วนตำบลให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมโดยมีเหตุผลว่า หากการปกครองขึ้นพื้นฐานในตำบลไม่มั่นคงและไม่เหมาะสมแล้วก็จะมีผลกระทบกระเทือนต่อการปกครองประเทศโดยรวม จะเป็นอุปสรรคแก่การพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า และการอำนวยความสะดวกให้แก่ราษฎร ซึ่งการจัดระเบียบบริหารราชการตำบลเพียงรูปเดียว เรียกว่า “สภาตำบล” ซึ่งไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยมีคณะกรรมการสภาตำบลอันมีกำหนดหน้าที่เป็นประธาน ผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้านในตำบล และแพทย์ประจำหมู่บ้านเป็นผู้เลือก มีที่ปรึกษาหนึ่งคน ซึ่งนายอำเภอคัดเลือกจากปลัดอำเภอหรือพัฒนากรท้องถิ่นแล้วให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งและเลขานุการสภาตำบลซึ่งนายอำเภอคัดเลือกจากครูประชาบาลในตำบลนั้นแล้วรายงานผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อแต่งตั้ง แต่อย่างไรก็ตาม สภาตำบลตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 326 ยังขาดประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ขาดการควบคุมและการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนอย่างแท้จริง กรรมการสภาตำบลขาดความรู้ความเข้าใจ และความสามารถโดยทั่วไปมีพื้นฐานการศึกษาต่ำ ขาดความรู้ความสามารถในด้านกฎหมายและระเบียบราชการ โครงสร้างที่จะดำเนินการ ไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้สอดคล้องกับความต้องการของราษฎร เพราะเป็นผู้ปฏิบัติตามคำสั่งของหน่วยงานที่ควบคุมกำกับดูแลเท่านั้น ขาดความเป็นอิสระเพราะไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคลและรายได้น้อยไม่พอที่จะใช้ดำเนินการบริหารประชาชนในท้องถิ่น (สุเทพ เหนือโพธิ์ทอง. 2550 : 2 - 3)

ต่อมารัฐบาลโดยนายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี ได้กำหนดนโยบายด้านการเมืองการปกครอง ที่จะส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับตำบลเป็นนิติบุคคล เพื่อให้มีความคล่องตัวและร่วมกันแก้ไขปัญหาของประชาชนในตำบลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กระทรวงมหาดไทยจึงได้มีคำสั่งที่ 802/2535 แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาเพื่อศึกษาปรับปรุงระบบบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่นและในเวลาต่อมารัฐบาลได้ออกคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 262/2535 ลงวันที่ 11 ธันวาคม 2535 แต่งตั้ง “คณะกรรมการปรับปรุงการบริหารการปกครองท้องถิ่น” พิจารณาปรับปรุงสภาพตำบล ตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 326 พบว่าสภาพตำบลได้จัดตั้งมาเป็นระยะเวลากว่า 20 ปี ไม่มีฐานะเป็นนิติบุคคล ทำให้ไม่สามารถดำเนินงานออกไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขาดความคล่องตัวในการบริหารงาน ทำให้ในเวลาต่อมามีการยกระดับสภาพตำบลดังกล่าวขึ้นเป็น “องค์การบริหารส่วนตำบล” ตามพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 โดยมีฐานะเป็นนิติบุคคล (ชานาญ ยูวบูรณ์. 2540 : 14)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ได้ให้ความสำคัญกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดในหมวดการปกครองส่วนท้องถิ่น ไว้โดยตรง รัฐบาลจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่ การกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องทำเท่าที่จำเป็น และต้องเป็นไปเพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศชาติเป็นส่วนรวม และจะกระทบถึงสาระสำคัญแห่งหลักการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นหรือนอกเหนือจากที่กฎหมายบัญญัติมิได้

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เล็กที่สุด และอยู่ใกล้ชิดประชาชน ครอบคลุมพื้นที่เกือบทั้งประเทศ มีการบริหารคล้ายกับสภาผู้แทนราษฎร อันประกอบด้วยคณะผู้บริหารเหมือนคณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเหมือนกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งได้รับการเลือกตั้งจากราษฎรผู้มีสิทธิในการเลือกตั้งให้ไปทำหน้าที่ในการบริหารงานอย่างอิสระในการกำหนดนโยบาย การปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การบริหารงานการคลังและงบประมาณ การพัสดุ และอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นที่มอบหมายให้ (สำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจ. 2546 : 2 - 3)

ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายตามพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วย (1) การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก (2) การรักษาความสะอาดของ

ถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล (3) การป้องกันโรค ระบาดโรคติดต่อ (4) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (5) การส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและ วัฒนธรรม (6) การส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ (7) การ คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและ (8) การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น นอกจากนี้ยังสามารถปฏิบัติ หน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็น (สราวุธ อินทะพันธ์. 2543 : 4)

ในปี พ.ศ. 2550 บรรเลง บุบลเขต (2550 : 73) ได้สำรวจความคิดเห็นของสมาชิก สภาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตกิ่งอำเภอ ดอนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่าผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในกิ่งอำเภอ ดอนจาน จังหวัดกาฬสินธุ์อยู่ในระดับปานกลาง โดยใช้อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วน ตำบล 8 ด้าน ตามมาตรา 67 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 เป็นเกณฑ์วัดผลงานการบริหารงาน และพบว่าการบริหารงานขององค์การ บริหารส่วนตำบลทั้ง 8 ด้าน มีข้อจำกัดด้านงบประมาณในการบริหารงานตามอำนาจหน้าที่ใน ด้านต่างๆ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้ข้อเสนอแนะว่าควรเพิ่มงบประมาณใน การบริหารงานทั้ง 8 ด้าน ให้องค์การบริหารส่วนตำบลปรับปรุงด้านพื้นฐาน เช่น การสร้างถนน การกำจัดขยะมูลฝอย การมีวิสัยทัศน์ในการทำงานของผู้บริหาร และในปีเดียวกัน สุเทพ เหนือ โพร้ทอง (2550 : 27 - 73) ได้สำรวจความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อ การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เขตอำเภอ โพนพิสัย จังหวัดหนองคาย พบว่าใน การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่เสนอแนะให้ซ่อมแซมถนนที่มีอยู่ใน หมู่บ้าน การรักษาความสะอาดถนน ทางน้ำ ทางเดิน การกำจัดขยะมูลฝอย การป้องกันโรค ระบาด การให้มีอุปกรณ์ป้องกันสาธารณภัย การรักษาทรัพยากรธรรมชาติ การสืบสาน ประเพณีท้องถิ่น ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้ว เป็นการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหาร ส่วนตำบลที่ต้องทำ อาจแสดงให้เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลในปัจจุบันยังปฏิบัติงานตาม อำนาจหน้าที่ได้ไม่มากนัก หากพิจารณาการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอดีต ที่ผ่านมา ดังที่ โกวิทช์ พวงงาม (2539 : 35) ได้สำรวจภาคสนามถึงปัญหาและอุปสรรคใน การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่จัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2538 โดยภาพรวมพบว่า

การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ยังมีปัญหาอยู่มาก ทั้งนี้ปัญหาขึ้นอยู่กับบุคลากรไม่ค่อยมีความรู้ความสามารถ ประสิทธิภาพ การคล่องตัวทำงานได้ไม่ดีเท่าที่ควร ไม่มีความเข้าใจในระเบียบกฎหมาย ไม่รู้เรื่องการทำงานในบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีศักยภาพไม่มากนัก เมื่อมองมาจากอดีตจนถึงปัจจุบันแล้วทำให้เห็นว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีการพัฒนาการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของตนเองได้ดีขึ้น หากแต่การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่นั้นจะดำเนินการได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งมีปัจจัยและอุปสรรคหลายอย่างเป็นตัวกำหนด

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารผลงานการวิจัยในเรื่องต้น จะเห็นได้ว่า การดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ผู้บริหารตลอดจนผู้ปฏิบัติงานในองค์การบริหารส่วนตำบลมีความจำเป็นที่จะต้องบริหารจัดการการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เกิดประสิทธิภาพอย่างเต็มที่ สำหรับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตพื้นที่บางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ เท่าที่ได้สังเกตมา ก็มีลักษณะของผลการดำเนินงานที่คล้ายคลึงกับผลงานการวิจัยที่ได้กล่าวถึงมาแล้ว ดังนั้นจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาวิจัยความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอบางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อจะได้ทราบผลการดำเนินงานของคณะผู้บริหาร และสามารถจะใช้เป็นข้อเสนอแนะสำหรับการแก้ไขและพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดประสิทธิภาพอย่างเต็มที่ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล อำเภอบางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีขนาดแตกต่างกัน และประสิทธิภาพการดำรงตำแหน่งแตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอบางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

สมมติฐานของการวิจัย

1. ระดับการดำเนินงานขององค์การ บริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล อยู่ในระดับปานกลาง
2. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีขนาดแตกต่างกัน และประสบการณ์การดำรงตำแหน่งแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางตลาดจังหวัดกาฬสินธุ์ แตกต่างกันไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ผู้วิจัยได้ศึกษาอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 อำนาจหน้าที่ที่ต้องทำตามมาตรา 67 โดยนำเอาอำนาจหน้าที่ 8 ด้านมาเป็นขอบเขตของการวิจัย (อำนาจหน้าที่ที่ต้องทำตามมาตรา 67 มีทั้งหมด 9 ด้าน ซึ่งอำนาจหน้าที่ด้านที่ 9 เป็นอำนาจหน้าที่ที่ไม่อาจระบุได้อย่างชัดเจน การวิจัยในครั้งนี้จึงนำเอาอำนาจหน้าที่เพียง 8 ด้านมาเป็นขอบเขตของการวิจัย)

2. ขอบเขตด้านพื้นที่ การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

3. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- 3.1 ประชากร ได้แก่ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 410 คน

- 3.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 203

4. ขอบเขตด้านตัวแปร

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

4.1.1 ขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย

1) ขนาดเล็ก

2) ขนาดกลาง (ขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบล กำหนดเป็น 3 ขนาด

คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดใหญ่ องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอ
ยางตลาดไม่มีขนาดใหญ่ ในการวิจัยครั้งนี้จึงใช้เพียงขนาดเล็กและขนาดกลางเป็นตัวแปรอิสระ

4.1.2 ประสบการณ์ดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

ประกอบด้วย

1) 1 สมัย

2) 2 สมัย

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่

อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ 8 ด้าน ได้แก่

4.2.1 ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

4.2.2 ด้านรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ

รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

4.2.3 ด้านการป้องกันโรค ระวังโรคติดต่อ

4.2.4 ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

4.2.5 ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

4.2.6 ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กและเยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

4.2.7 ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม

4.2.8 ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและ

วัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

5. ขอบเขตด้านระยะเวลาในการวิจัย ใช้เวลาในการวิจัยระหว่างเดือน มีนาคม -

มิถุนายน 2551

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง หน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งซึ่งจัดตั้งตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 โดยมีสภาพเป็นนิติบุคคล ในที่นี้หมายถึงองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางตลาดจังหวัดกาฬสินธุ์
2. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึงสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์
3. ความคิดเห็น หมายถึง การแสดงออกซึ่งความรู้สึกที่อยู่บนพื้นฐานของข้อเท็จจริงและทัศนคติของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ สามารถแสดงออกด้วยการพูดหรือการเขียน และการแสดงความคิดเห็นอาจเป็นไปได้ทั้งทางบวกและทางลบ
4. ประสิทธิภาพดำรงตำแหน่ง หมายถึง ประสิทธิภาพในการดำรงตำแหน่งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ในที่นี้หมายถึงจำนวนของสมัยในการดำรงตำแหน่งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล และหมายรวมถึงเคยเป็นกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลและสมาชิกสภาตำบล
5. ขนาดองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง ขนาดขององค์การบริหารส่วนตำบลที่สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลดำรงตำแหน่งอยู่ ได้แก่
  - 5.1 ขนาดเล็ก หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีเงินรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนไม่เกิน 6 ล้านบาท
  - 5.2 ขนาดกลาง หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีเงินรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนตั้งแต่ 6 ล้านบาท ขึ้นไป
  - 5.3 ขนาดใหญ่ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลที่มีเงินรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุนตั้งแต่ 20 ล้านบาท ขึ้นไป
6. การดำเนินงาน หมายถึง การปฏิบัติงานหรือกิจกรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ดังนี้
  - 6.1 การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการสร้างถนนหนทาง เส้นทางคมนาคม การซ่อมแซมดูแลรักษาถนนให้ใช้

การได้คืออย่างสม่ำเสมอ ซึ่งประชาชนได้รับความสะดวกในการเดินทางภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

6.2 การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการทำความสะอาดในที่สาธารณะเป็นประจำ การทำร่องระบายน้ำเสียชุมชน การจัดให้มีภาชนะรองรับขยะสำหรับประชาชนอย่างเพียงพอ มีการจัดกิจกรรมรณรงค์รักษาความสะอาดเป็นประจำทุกเดือนและมีการประสานงานร่วมมือกับหน่วยราชการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลในการรักษาความสะอาด

6.3 การป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการกำจัดขยะและป้องกันโรคไข้เลือดออก จัดให้มีการฉีดวัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า โรคไข้หวัดนก และมีการอบรมประชาชนให้มีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดต่อ

6.4 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีศูนย์อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน เครื่องมือ วัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการป้องกันภัยอย่างเพียงพอและทันสมัย และมีการจัดตั้งอาสาสมัครรักษาความสงบเรียบร้อยภายในแต่ละชุมชน

6.5 การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการศึกษา การจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา การส่งเสริมหรือจัดกิจกรรมทางศาสนา การอนุรักษ์วัฒนธรรมและส่งเสริมวัฒนธรรมอันดีของประชาชน

6.6 การส่งเสริมพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดกิจกรรมของกลุ่มสตรีและเยาวชน การแข่งขันกีฬาเยาวชน จัดให้มีการช่วยเหลือเงินค่าครองชีพคนชรา คนพิการ และโรคเอดส์ การพัฒนาอาชีพ

6.7 การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดให้มีการรณรงค์หรืออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ป่าไม้ แหล่งน้ำลำธาร บรรยากาศ สิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

6.8 การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตและประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น หมายถึง การที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดประเพณีท้องถิ่นประจำปี การรักษาศิลปะประเพณีของท้องถิ่น การอนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น การเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประโยชน์ที่จะได้รับ

ผลที่ได้จากการศึกษาการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ สามารถใช้เป็นข้อสนเทศในการวางแผนการบริหาร การปฏิบัติงาน และเป็นแนวให้องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY